

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE "PARAULES DEL PRESIDENT"

Palau del Parlament, 10 de gener de 2008

Molt bona tarda. Honorable conseller de Cultura, il·lustres membres de la Mesa, diputades, diputats, molt honorable president Rigol, membres del Govern, senyores i senyors, benvolgut Carles, moltíssimes gràcies per la presentació. A mi m'ha agradat, i penso que poca cosa més cal afegir-hi. Una visió diferent és del tot necessària sempre en política i quan es tracta de mirar enrere és especialment important poder-ho fer també amb un punt de sentit de l'humor, perquè a la vida fem les coses massa serioses sovint, i, per tant, de debò que moltes gràcies per les crítiques, pel fet que t'hagis llegit el llibre i per la teva intervenció.

Jo em dedico a la política des de fa no sé quants anys, n'he perdut una mica el compte ja. A la més institucional, és a dir, amb càrrec electe, ja en fa més de vint. Jo diria que em dedico al noble art de fer política des de fa uns quants anys més i al llarg de tots aquests anys de servei a la cosa pública, de servei al país, de servei a unes idees, dues premisses han estat presents en la meua manera d'actuar: una, la permanent disponibilitat per aprendre coses; cada dia es poden aprendre coses noves, i per fer política crec que és fonamental tenir la capacitat d'aprendre i estar en disposició mental de fer-ho. L'altra, el treball en equip. No és fàcil treballar en equip, però també els confesso que no ho sé fer d'altra manera.

Al llarg de tots aquests anys de dedicació a la política ho he intentat fer i, de fet, quan tens una responsabilitat com la que tinc ara l'honor de desenvolupar, és del tot indispensable tenir un bon equip, un equip preparat, eficient, solvent, cohesionat.

Sempre he dit, no és la primera vegada que ho dic, que al Parlament –i d'això segur que en donen fe els membres de la Mesa, els meus predecessors– hi han professionals excel·lents. Aquesta és una administració pública que funciona i a

l'entorn de la presidència d'aquesta casa hi ha professionals que podrien treballar on volguessin, n'estic segur. Són funcionaris i funcionàries del Parlament de Catalunya que dignifiquen la professió i donen sentit al concepte "servei públic". Gràcies a ells aquest llibre, amb tot el que penja d'aquest llibre, és possible.

I també, si m'ho permeten, molt especialment, la gent de més confiança política, el meu equip més directe, que els confesso que fa autèntiques meravelles en tots els sentits.

Gràcies de tot cor, perquè en el fons avui visualitzem, donem forma a una petita, petitíssima part de la moltíssima feina que hem fet –ho remarco: "que hem fet", en primera persona del plural. És un honor, un estímul i un privilegi treballar al vostre costat.

L'any 2000 el Parlament va començar a editar, dins la col·lecció "Testimonis Parlamentaris", un recull de discursos, intervencions, escrits de cada legislatura, de cada president del Parlament des del restabliment democràtic de la institució. Aquest llibre, per tant, és la continuïtat d'aquella iniciativa en aquesta col·lecció.

Però hem volgut fer un pas més, un pas endavant, una evolució i hem introduït algunes novetats. Un disseny més modern, fotografies que situen cada discurs en l'espai i davant el públic on es va pronunciar, amb portades de premsa que ajuden a contextualitzar les paraules amb l'actualitat de cada moment. I aprofito, per cert, per agrair als mitjans de premsa d'àmbit nacional català la seva col·laboració en la cessió de les portades dels dies que s'han fet els diferents discursos.

Per tant, el que hem fet, en certa manera, és posar al dia el concepte d'un llibre de "Paraules del President", on apareixen 68-69 de les més de 500 intervencions públiques que com a president del Parlament vaig fer durant la VII legislatura.

I en la política dels nostres temps –aquests temps d'immediateza i d'actualitat permanent– cada intervenció demana un to determinat i unes referències a l'acte públic en qüestió, però també al tema de preocupació general, a la notícia política del moment.

Avui toca que els parli d'aquest llibre, però, com a representant polític, el més habitual –i suposo que una part dels assistents ho esperaria– és que ho aprofités per relacionar-ho amb el context polític, per parlar d'alguna cosa important que es respiri en l'ambient, alguna qüestió, doncs, de l'actualitat política del país.

Això queda reflectit en alguns dels discursos del llibre. Vostès han vingut aquí amb motiu de la presentació d'aquest llibre, però, a més a més d'emportar-se'n un sota el braç i d'haver gaudit de la presentació de Carles Capdevila, vostès, el públic assistent, i els representants dels mitjans de comunicació, per anar bé m'agradaria també que s'emportessin una idea, alguna proposta de reflexió política al cap.

I la idea no és altra que la de reivindicar la política, reivindicar la participació i la implicació en la política, en el noble art de fer política.

Les enquestes, però també les converses del dia a dia, ens diuen que a Catalunya es viu en un context d'insatisfacció política, de desvinculació de gran part de la ciutadania dels afers públics. En especial, una creixent desvinculació de persones insatisfetes amb la política en general.

El Parlament, ja fa uns mesos, va encarregar al CEO una enquesta sobre el coneixement que la ciutadania tenia de la nostra institució, del poder legislatiu català. Les dades eren curioses. Qui ens coneix, qui segueix el que es fa al Parlament, ens valora bé o molt bé. Per contra, qui ens ignora, qui ignora qui són els seus representants, la feina que fem, ens valora negativament. I expressen tot un seguit de tòpics com que pensem només en el nostre interès personal, etcètera, tòpics que, a més a més, no tenen cap sentit quan, al mateix temps, les mateixes persones responen que desconeixen els nostres noms i la feina que fem.

I en tant que el nostre sistema polític és una democràcia, que tant ha costat d'aconseguir, el principal problema no és si la ciutadania està o no satisfeta –que s'ha de tenir en compte, per descomptat–, sinó precisament el fet que part de la ciutadania se'n desentengui, s'esborri, dimiteixi de la seva responsabilitat amb la democràcia.

Perquè democràcia vol dir “govern del poble”. Que la ciutadania d’una democràcia ni segueixi ni s’interessi pel que es fa al seu Parlament és preocupant. Que part de la ciutadania giri l’esquena i s’allunyi de la política és molt preocupant. Com més es desentengui el poble de la política, més dèbil serà la nostra democràcia, tindrà menys qualitat i serà més vulnerable.

Perquè la política no és una cosa de polítics, és cosa de tots. Tots en som part. I va sent hora que tots assumim responsabilitats amb la societat i amb el país, que exercim la democràcia. Els representants polítics al capdavant, que per això hem estat escollits, però no sols. La democràcia és cosa de tots.

I encoratjo la ciutadania a mirar més enllà de les polèmiques i les picabaralles, a informar-se de la feina que es fa, del que s’intenta fer, dels projectes que hi ha sobre la taula –en aquest primer any de legislatura al Parlament, per exemple, s’han aprovat lleis de gran transcendència social–, de les opcions, de per què es fan o no es fan les coses.

Per la nostra part, els representants polítics hem d’aconseguir escapar d’algunes dinàmiques perverses, d’alguns vicis partidistes i canviar-les per altres socialment i nacionalment més ambicioses, complir els compromisos i recuperar la confiança de la ciutadania. Els representants polítics no sempre ho fem bé i hem de corregir moltes coses. Segur! Però també en fem de coses bé, i també cal dir-ho de tant en tant.

Tanmateix, cada cop hi ha més instruments i formes per informar-se, per participar, per connectar la ciutadania amb la vida política. El deute pendent, el pas que fa falta, és la voluntat de fer-ho, la voluntat d’assumir que el país, la societat en què vivim, és cosa de tots.

En definitiva, capgirar el distanciament entre ciutadania i vida política és un repte que tenim sobre la taula com a societat. Algunes receptes en relació a això:

Primera, contra el descontentament amb allò que no va bé, més participació que mai.

Segona, en dos mesos hi haurà eleccions, hi ha una convocatòria electoral. L'abstenció és un dret, jo no ho nego, però també afirmo que significa desentendre's de la democràcia, defugir la responsabilitat del ciutadà. Només participant, i per tant mullant-se, es poden canviar realment les coses.

Tercera, participar sempre des del coneixement. Com més gran sigui el coneixement, la cultura política del país, millor serà el funcionament de la nostra democràcia.

I és com una aportació al coneixement, a la informació, a la cultura política del país, que avui hem volgut presentar aquest llibre.

Un llibre que permet fer-se una idea de la tasca representativa del president del Parlament de Catalunya, fent pedagogia de la institució a pobles i ciutats, en actes culturals i socials; presidint premis i inaugurant fires; parlant davant ciutadans anònims i davant de caps d'estat, sempre amb la disponibilitat de parlar i escoltar tothom, per sobre d'afinitats, sense distincions; fent present el Parlament al nostre territori, representant Catalunya al món; treballant amb l'honor i l'orgull de representar el meu país; fent humil aportació per construir una Catalunya millor, una Catalunya més lliure; en definitiva, i justament perquè faig política, per donar sentit a la utopia de cada dia.

Aquestes són les paraules del president.

Moltes gràcies per haver-nos acompanyat en aquest acte.